

LA CANÇÓ DE MAYURQA

Quan els vents de Mayurqa, on es perden els sospirs oblidats,
xiuxiuegen els secrets d'aquells que van estar enamorats,
els meus llavis canten amb nostàlgia els versos d'Alcover
i els meus ulls s'humitegen amb alegria i sense dolor.

Quan el mediterrani crida sense compassió ni temor
el meu cor batega amb força i clam i
la meua veu es perd entre els ressons del pi de Formentor.

Quan els cants de la Seu s'apaguin i el cel es calmin
deixaré de respirar, deixaré d'estimar i
les meves cames cauran per sostenir el meu cos sense cremar ...

Però quan sobre el cercle de les tres torres m'alci i contempli amb orgull
les rocoses muralles que em separen de l'horitzó,
els meus llavis cridaran els versos del poeta,
els meus ulls ploraran sense alerta,
el meu cor rebentarà
i la meua veu s'apagarà...
davant la cançó
de Mayurqa.

Lotfi Ramzi El Yacout